

Hasibe
Cansız: Anne
ve babamın
tedbir cümlesi
"okumalısın
kızım"

12

"TARIM
DEMEK, HAYAT
DEMEK;
TARIM DEMEK,
İSTİKBAL
DEMEK.."

14

Sağlıklı
Beslenmenin
Püf
Noktaları

18

çiftçinin

alın teri

Ocak 2026 | Sayı : 3

"ÇİFTÇİMİZİN İŞİ
NEDEN HER YIL
SENEYE KALİYOR?"

Ali Can KARAKUŞ
İş İnsanı / Siyasetçi

"ÜRÜNLERİMİZ PARA EDECEK Mİ?"

Zeynep ATEŞ
Gazeteci - Yazar

Ocak ayı çiftçinin, "ürünlerimiz para edecek mi" kaygısını en yoğun şekilde yaşadığı ay. Ocak ayı üreticinin adeta çamurla savaştığı ay. Yağışların sürdüğü, hatta su baskınlarının, fırtınanın ve hortum tehlikesinin en yoğun şekilde hissedildiği ay da diyebiliriz Ocak ayına. Yani işler o kadar yoğun ki; üreticinin "Allah afetsiz versin" duasını eksik etmediği ay. Fiyatların olabildiğince dengeye getirildiği, dolayısıyla biraz da olsa umutlandığı ve toplamaların artarak devam ettiği ay.

Ama bu ay üreticinin rahatladığı ay demek değil. Çünkü borçlar hala duruyor. Üretici bu yıl ki borcun tamamını ödeyecek mi bunu piyasa kurucular da dahil kimse bilmiyor. Daha doğrusu emin olamıyor. İşin büyük bir kısmı Allah'a kalmış tabiki. Nasip kısmına sözümüz yok. Peki fiyatların artması için elden bir şey gelir mi? Onu da büyükler biliyor. İşte tam da bu noktada başlıyor üreticinin isyanı. Şu emeğimize biraz daha fazla paha biçin diye bağırıyorlar içten içe ancak, kimse duymuyor. Duyan da umursamıyor.

Çiftçi bu aydan sonra ya nasibimiz bu kadarmış diyerek şükredip oturacak, ya da tarlasını turizme hazırlayıp tarıma veda edecek..

Çiftçinin bu ay ki hikayesi bu kadar.

çiftçinin alnteri

İmtiyaz Sahibi
Ahmet AVCI

Genel Yayın Yönetmeni
Zeynep ATEŞ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Ahmet AVCI

Editör
Zeynep ATEŞ

Tasarım&Dizgi
Muhammet Fazıl ATEŞ

İletişim
Gökyazı Mh. Noel Baba / 1 Sk. No: 8
(Demre Otogar İçi) 07570
Demre - Antalya
0 530 576 71 60

Basım Yeri
Mim Reklam

Merkez, İvedikköy, Melih Gökçek Blv.
No:88, 06378 Yenimahalle/Ankara
(0312) 384 00 85

"ÇİFTÇİMİZİN İŞİ NEDEN HER YIL SENEYE KALİYOR?"

Tecrübeli Siyasetçi ve İş İnsanı Ali Can Karakuş bölge tarımı üzerine düşüncelerini alınteri dergimizle paylaştı.

TARIM ÜZERİNE

Tarım deyince aklımıza tarlalar ve ovalar gelse de tarım bir ülke için ekonomiyi ayakta tutacak kadar önemli bir yer tutmaktadır. Türkiye’de tarım demek köylünün oyalanması anlamına gelmektedir. Çünkü yıllardan beri ülkemizde karasaban tarımı ağır basmaktadır. Bir türlü bizi karasabandan kurtaramadılar. Her ülkenin kendine has gelir kaynağı bulunmaktadır. Fakat bizim yurdumuzda Allah o kadar cömert davranmıştır ki adeta her miliminden bin bir türlü ürün yetiştirilmektedir. Peki ülkemizin havadan, karadan, denizden ve topraklarından bereket fışkırırken niçin çiftçimizin işi her yıl seneye kalmıştır. Başka ülkelerde yağmur, fırtına, kar olmuyor mu? Yanlış nerede. Yanlış yönetimlerde. Biz batı ilçelerimizin tarımını ele alacak olursak, elma ve benzeri ürünler, narenciye ürünleri, kapalı ve açık tarım ürünler, bakliyat, sebze ve meyvelerin yanı sıra TURİZM var. Var

olmasına var ama neden bunlar ihracata dönüşmüyor. Dönüşmez, çünkü kısır çekişmeler halkın ekonomideki katkısını engellemekte. Daha önce de üzerinde çok durduğum KASABA BARAJI. Ayrıca çok gündemde olan HAVAALANI. Her yerde bir mazeret uydurmakla ertelenmektedir. Kimse alınıp gücenmesin ama burada tüm yerel yöneticiler sadece günlerini doldurmaktadırlar. Zaman oturma zamanı değildir. Zaman ülkenin kalkınması için seferber olmaktır. Sorun Antalya’dan KAŞ’a otoban yapmakla çözüme kavuşmaz. Kaş’a ulaşım sadece sahilden değildir. Kaş’ taki her köyün bir yaylası vardır. Bunları gözardı edemezsiniz. Acilen elbirliği ile Antalya Kaş arası yayla yolu normal bir şekilde hayata geçirilmelidir. Aynı zamanda Korkuteli, Elmalı, Kaş, Demre , Finike ve Kumluca tarımını ihracata dönüştürmek için kooperatif kurularak ELMALI bölgesinde HAVAALANI yapılması şarttır. Batı ilçelerindeki tüm yetkililer elbirliği ile sorunu çözmeleri gerekir. Aksi takdirde ömür boyu (BİZ ESKİDEN SU İÇERDİK TESTİDEN) nakaratını

söylemeye devam ederiz. Belediyelerin sezonlarda festivaller yapmasıyla tarım kurtulmaz. Ayrıca hiçbir siyasetçinin bir başkasını karalaması ile de bu sorunları çözemeyiz. ANTBİRLİK, FİSKOBİRLİK, ÇUKOBİRLİK, TRAKYABİRLİK, TARIŞ gibi bu birlikler böyle zor günlerimizde çiftçi güçlü olsun diye kurulmuştur.

Değerli hemşerilerim, Burada nacizane tek çırpınısımız sizlerin hakettiği gibi yatırım yaparak hakettiğiniz gibi üretip, hakettiğiniz gibi yaşaması içindir. KÖYLÜ MİLLETİN EFENDİSİDİR. GAZİ MUSTAFA KEMAL ATATÜRK Burada sözlerimi sonlandırmadan önce sizlere şunu demek istiyorum. Küçük te olsa kooperatif kurunuz. Sizlere bu konuda sonsuz destek olacağım. Yeter ki sizler isteyiniz.

BU ÜLKENİN KAYITSIZ ŞARTSIZ SAHİBİ SİZLERSİNİZ. BEREKETLİ SEZONLAR DİLEYEREK HEPİNİZE SAĞLIK DİLİYORUM. SAYGILARIMLA.

AKDENİZ BÖLGESİ'NDE YETİŞEN TARIM ÜRÜNLERİ

Dünya nüfusunun artması ve gıda ihtiyacının artması tarımın önemini daha da artırmaktadır. Tarım, gıda güvenliğinin sağlanması, ekonomik kalkınma ve istihdam yaratılması için önemlidir. Her bölgenin kendine ait tarımsal ürünleri vardır ve ülkemizin en verimli topraklarından birinin bulunduğu Akdeniz Bölgesi'nde yetişen tarım ürünleri denildiği zaman akıllara birçok soru gelebilir. Bu sorulardan biri de Akdeniz Bölgesi'nde yetişen sebzeler ve meyveler nelerdir gibi sorulardır.

Akdeniz Bölgesi kıyı şeridi ılıman iklime sahipken, iç kesimlerde karasal iklim hakimdir. Bölgenin yağış miktarı ılıman iklim hakim olan kıyı şeridinde daha fazla, karasal iklim hakim olan iç kesimlerde ise daha azdır. Akdeniz Bölgesi'nde yetişen tarım ürünleri, geniş bir yelpazeye sahip olduğundan dolayı Akdeniz Bölgesi'nde yetişen sebzeler ve meyveler nelerdir gibi konular tarımla uğraşanlardan tutun bölge halkının beslenme yollarına kadar bir çok dalda bilinmesi gereken konuların başında yer alabilir.

Akdeniz Bölgesi, Türkiye'nin en önemli tarım bölgelerinden biridir. Bölgenin ılıman iklimi ve verimli toprakları, birçok farklı tarım ürününün yetiştirilmesine imkan sağlar. Bölgede yetişen başlıca tarım ürünlerini şu şekilde sıralayabiliriz:

Pamuk: Akdeniz Bölgesi, Türkiye'nin pamuk üretiminin %41'ini karşılar. Şanlıurfa, Adana ve Gaziantep illeri pamuk üretiminin en yoğun olduğu illerdir.

Akdeniz Bölgesi'nde Yetişen Sebzeler ve Meyveler Nelerdir?
Tarım, Akdeniz Bölgesi'nin ekonomisi için önemli bir yere sahiptir. Bölgede tarımla uğraşan insan sayısı oldukça fazladır. Tarım, bölgenin kalkınmasında önemli rol

oynamaktadır.

Meyveler:

Turunçgiller: Portakal, mandalina, limon, greyfurt, turunç

Narenciye: Antalya'da bolca yetişen muz

Üzüm: Özellikle şaraplık ve sofralık üzüm

İncir: Kuru incir ve yaş incir

Kayısı: Malatya ve Kahramanmaraş'ta yoğun olarak yetişen kayısı

Zeytin: Yağlık ve sofralık zeytin
Nar: Antalya'da bolca yetişen nar

Kivi: Özellikle Mersin ve Antalya'da yetişen kivi

Ahududu: Mersin'de bolca yetişen ahududu

Sebzeler:

Domates: Özellikle Antalya'da seralarda yetiştirilen domates

Biber: Antalya ve Mersin'de yetiştirilen biber

Patlıcan: Antalya ve Mersin'de yetiştirilen patlıcan

Salatalık: Antalya ve Mersin'de yetiştirilen salatalık

Kabak: Antalya ve Mersin'de yetiştirilen kabak

Fasulye: Antalya ve Mersin'de yetiştirilen fasulye

Barbunya: Antalya ve Mersin'de yetiştirilen barbunya

Bezelye: Antalya ve Mersin'de yetiştirilen bezelye

DOĞU ANADOLU'DA TARIM

Türkiye'nin büyük coğrafi bölgelerinden biri olan Doğu Anadolu Bölgesi, kapsadığı geniş arazi alanları ve çeşitli iklim şartlarıyla tarımsal üretim açısından büyük bir potansiyele sahiptir. Bölge, kırsal kesimlerinde tarımın temel geçim kaynaklarından biridir ve çeşitli sebzeler ve meyveler yetiştirilir. Doğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen tarım ürünleri hakkında fazlasıyla bilgiye ulaşabiliriz. Doğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen sebzeler ve meyveler nelerdir gibi sorular bu bölge hakkında değerli sorulardandır.

Doğu Anadolu Bölgesi'nde tarım, yerel ekonominin temelini oluşturur ve çeşitli tarım ürünleri bölge insanının geçim kaynağıdır. Bölgenin zengin tarım potansiyeli, sürdürülebilir tarım uygulamalarıyla desteklenerek daha da artırılabilir ve böylelikle hem bölge ekonomisine hem de Türkiye'nin tarımsal üretimine katkı sağlanabilir. Doğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen tarım ürünleri bu yüzden çok önemlidir. Doğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen sebzeler ve meyveler nelerdir gibi sorular fazlasıyla merak edilir.

Doğu Anadolu Bölgesi'nde Yetişen Tarım Ürünleri

Doğu Anadolu Bölgesi, Türkiye'nin doğusundaki bölgedir ve bu bölge, farklı kültürlerin ve medeniyetlerin yaklaşık 10.000 yılı aşkın süredir yerleştiği bir alandır. Bu bölgede yetişen tarım ürünleri, Türkiye'nin tarım sektöründe önemli bir rol oynar. Doğu Anadolu Bölgesi'nde Yetişen Sebzeler ve Meyveler Nelerdir?

Doğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen sebzeler;

Patates: Doğu Anadolu

Bölgesi'nde patates yetiştiriciliği oldukça yaygındır. Yüksek rakımlı ve serin bölgelerde patates üretimi yapılarak, yerel ve ulusal pazarlara sunulur.

Lahana: Özellikle Erzurum-Pasinler ve Horasan ovalarında yetiştirilir.

Fasulye: Bölgenin birçok yerinde yetiştirilir.

Havuç: Havuç, Doğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen diğer popüler sebzelerden biridir. Havuç, kış aylarında yetişir ve yüksek miktarda vitamin A içerir.

Patlıcan: Patlıcan, Doğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen diğer popüler sebzelerden biridir. Patlıcan, yaz aylarında yetişir ve yüksek miktarda potasyum içerir.

Domates, Doğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen diğer popüler sebzelerden biridir. Domates, yaz aylarında yetişir ve yüksek miktarda likopen içerir.

Biber, Doğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen diğer popüler sebzelerden biridir. Biber, sonbahar aylarında yetişir ve yüksek miktarda vitamin C içerir.

Salatalık: Salatalık, Doğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen diğer popüler sebzelerden biridir. Salatalık, bahar aylarında yetişir ve yüksek miktarda vitamin A ve C içerir.

Soğan ve Sarımsak: Soğan ve sarımsak gibi kök sebzeleri de bölgenin tarımsal üretiminde önemli bir yer tutar. Bu sebzeler, bölgenin toprak yapısına ve iklim koşullarına uygun olarak yetiştirilir.

Arpa: Buğdayın yanı sıra, arpa da bölgenin önemli tarım ürünlerinden biridir. Özellikle soğuk ve kurak iklim koşullarına dayanıklı arpa çeşitleri bölgede yaygın olarak yetiştirilir.

Buğday: Doğu Anadolu Bölgesi'nde buğday, bölgenin en yaygın tarım ürünlerinden biridir. İklim koşulları buğdayın yetiştirilmesine uygun

olduğundan, bölgede geniş tarım arazileri buğday üretimine ayrılmıştır.

Doğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen meyveleri inceleyecek olursak eğer:

Kayısı: Bölgenin en önemli meyvesidir. Özellikle Malatya, Elazığ ve Erzincan illerinde yoğun olarak yetiştirilir.

Elma ve Erik: Meyve yetiştiriciliği açısından Doğu Anadolu Bölgesi, elma ve erik gibi meyvelerin üretiminde de önemli bir konuma sahiptir. Özellikle Van Gölü çevresi, elma ve erik yetiştiriciliği için uygun bir iklim ve toprak yapısına sahiptir.

Armut: Bölgenin birçok yerinde yetiştirilir.

Kiraz: Bölgenin bazı illerinde yetiştirilir.

Ceviz: Bölgenin birçok yerinde yetiştirilir.

Dut ve Üzüm: Bölgenin bazı bölgelerinde dut ve üzüm yetiştiriciliği yapılmaktadır.

Özellikle Elazığ, Malatya ve Diyarbakır gibi illerde üzüm bağları ve dut ağaçları görülmektedir.

Turunçgiller: Bazı bölgelerde turunçgillerin yetiştiriciliği de yapılmaktadır. Özellikle Ağrı, Hakkari ve Muş gibi illerde turunçgil bahçeleri bulunur.

Çilek: Çilek, Doğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen diğer popüler meyvelerden biridir. Çilek, ilk yaz aylarında yetişir ve yüksek miktarda vitamin C içerir.

Muz: Muz, Doğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen diğer popüler meyvelerden biridir. Muz, yaz aylarında yetişir ve yüksek miktarda potasyum içerir.

Karpuz: Karpuz, Doğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen diğer popüler meyvelerden biridir. Karpuz, yaz aylarında yetişir ve yüksek miktarda su içerir.

EGE BÖLGESİ'NDE TARIM

Ege Bölgesi, Türkiye'nin en tarımsal potansiyele sahip bölgelerinden biridir. Ilıman Akdeniz iklimi ile yazları sıcak ve kurak, kışları ılık geçer. Bu özellik; Uzun ve sıcak büyüme sezonu sağlar, Don riski nispeten düşüktür, Güneş ışığı fazladır, Bitki çeşitliliği ve çoklu ürün yetiştirme imkânı sunar.

Bu avantajlar sayesinde Ege Bölgesi'nde zeytin, üzüm, incir, narenciye, sebzeler ve hububat gibi birçok tarım ürünü yetişir.

Ege Bölgesi'nin Yaygın Tarım Ürünleri

Ege Bölgesi'nde yetiştirilen başlıca ürünler ve onların talep / üretim özellikleri şöyle; Zeytin, Bölgenin ikonik ürünlerinden biri. Üzüm; Sofralık ve kuru üzüm üretimi yaygın. İncir; Ege kıyılarında yaygın bir meyvedir. Narenciye; Sınırlı bölgelerde, özellikle kıyı alanlarında. Sebzeler; Domates, biber, patlıcan, kabak, salatalık, lahana, ıspanak gibi çok sayıda sebze. Hububat; Güzlük hububat ekimi özellikle Ekim ayında başlar. Mısır, ayçiçeği, pamuk; Bazı tarım alanlarında ekim yapılır.

Ege Bölgesi'nde en yaygın tarım ürünleri arasında zeytin, üzüm, incir ve sebze türleri yer alır. Hububat için Ekim ayında güzlük ekim başlar ve sebze fideleri ilkbaharda toprakla buluşur.

Ege Bölgesi, sıcak iklim avantajı ile çok çeşitli tarım ürününün yetişebileceği bir coğrafyadır. Zeytin, üzüm, incir, sebzeler ve hububat bu bölgenin yıldızlarıdır. Her bir ürün için ideal ekim/dikim zamanı farklıdır; doğru zamanlama, toplam verimi önemli ölçüde artırır.

GÜNEYDOĞU ANADOLU'DA TARIM

Yüzölçümü 76,192 km² olan Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde, çoğunlukla karasal iklim görülür. Yaz aylarında sıcaklık, 30-40 dereceye kadar çıkar ve gece ile gündüz arasındaki ısı farkı bariz bir şekilde artar. Kış ayları ılıman geçen Güneydoğu'nun toprakları da oldukça verimlidir. Kavurucu sıcaklığı ile bilinen Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen tarım ürünleri, yetişen sebzeler ve meyveler nelerdir, öğrenelim. Güney Toros Dağları ile kesişen Güneydoğu Anadolu Bölgesi, Doğu Anadolu, Akdeniz, Suriye ve Irak ile komşudur. Karasal iklimin etkisi altındaki Güneydoğu'da, bozkır bitki örtüsüne rastlanır. Bitki çeşitliliği bakımından fakir bir bölgedir ve az miktardaki ormanlarının büyük çoğunluğu tahrip edilmiştir. Güney yamaçlarında çalılık bozkırları bulunan Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yetişen tarım ürünleri, sebzeler ve meyveler nelerdir sıkça sorulur.

Bitki örtüsü bakımından fakir bir coğrafyada yer alan Güneydoğu Anadolu, genel olarak karasal iklimin etkisi altındadır. Bitki örtüsü bozkır (step) olsa da batı kesimlerinde Akdeniz ikliminin baskın olması nedeniyle makilere de rastlanır. Orman örtüsü en fakir bölgelerden biridir, ancak az da olsa çam ve meşe ormanları görülür. Tahrip edilen ormanlık bölgelerin sayısı oldukça fazladır ve bundan dolayı antropojen bozkırlar da yaygındır. Güneydoğu, bitki örtüsü bakımından yetersiz olsa da tarıma elverişli topraklara sahiptir. Özellikle Şanlıurfa ve Gaziantep'te çok sayıda zeytin ağacı vardır. Bodur çalılar ve mazi meşeleri ise bir diğer sık rastlanan bitkilerdir. Kurak havası ve tahrip edilen bitki örtüsüne rağmen Güneydoğu'da yetiştirilen bazı tarım ürünleri bulunur.

Bunlar şu şekilde sıralanabilir:

Buğday, arpa, pamuk, kırmızı mercimek, su sam, çeltik, biber, kabak, kavun, karpuz, patlıcan, fasulye, domates, hıyar, pırasa, antep fıstığı, üzüm, tütün, zeytin, doğu çınarı, kızı lağaç, anadolukestanesi, akçaağaç, çakka na ağacı

KARADENİZ'DE TARIM

Karadeniz Bölgesi'nin coğrafi ve iklimsel özellikleri, birçok farklı tarım ürününün yetiştirilmesine imkan sağlar. Bölgenin kıyı şeridi ılıman iklime sahipken, iç kesimlerde karasal iklim hakimdir. Bölgenin yağış miktarı yüksektir ve bu durum tarımsal üretim için avantaj sağlar. Karadeniz Bölgesi'nde yetişen tarım ürünleri, farklı iklim türleri görülebildiğinden farklı türde olabilir. Bu nedenle Karadeniz Bölgesi'nde yetişen sebzeler ve meyveler nelerdir gibi konular sıkça merak edilir.

Tarım, insanlığın en eski ve hala en önemli faaliyetlerinden biridir. Tarım, Karadeniz Bölgesi'nin ekonomisi için de önemli bir yere sahiptir ve bölgede tarımla uğraşan insan sayısı oldukça fazladır. Tarım, bölgenin kalkınmasında önemli rol oynamaktadır. Karadeniz Bölgesi'nde yetişen tarım ürünleri, bu kalkınmanın en önemli parçası olduğundan Karadeniz Bölgesi'nde yetişen sebzeler ve meyveler nelerdir gibi konular geniş bir yelpazeye yayılır.

Karadeniz Bölgesi, Türkiye'nin kuzeydoğusunda yer alan ve sahip olduğu iklim özellikleri nedeniyle çeşitli tarım ürünlerinin yetiştirilmesine uygun bir bölgedir. Bu tarım ürünlerinden bazılarını şu şekilde sıralayabiliriz:

Mısır: Karadeniz'in nemli iklimi, mısırın başarılı bir şekilde yetiştirilmesine uygun bir ortam sunar. Özellikle Trabzon, Ordu ve Samsun gibi illerde mısır üretimi yaygındır.

Fındık: Karadeniz Bölgesi, dünya fındık üretiminin önemli bir bölümünü karşılar. Özellikle Giresun, Ordu, Trabzon ve Samsun gibi illerde fındık yetiştiriciliği yaygındır.

Çay: Türkiye'nin çay ihtiyacının büyük bir kısmı Karadeniz Bölgesi'nden karşılanır. Rize, Trabzon, Artvin gibi iller, çay tarımının merkezi konumdadır.

Pirinç: Özellikle Trabzon'un Sürmene ilçesi, Karadeniz Bölgesi'nde pirinç üretiminin yapıldığı önemli bir merkezdir.

Yonca ve diğer yem bitkileri: Hayvancılıkla uğraşanlar için yonca ve diğer yem bitkileri Karadeniz'in verimli topraklarında yaygın olarak yetiştirilir.

Sebzeler:

Lahana: Özellikle Rize ve Trabzon gibi illerde lahana yetiştiriciliği önemlidir.

Fasulye: Karadeniz Bölgesi'nde fasulye üretimi yaygındır, özellikle Karadeniz usulü taze fasulye yemekleri meşhurdur.

Pazı: Rize ve Trabzon gibi illerde pazı yetiştiriciliği yapılmaktadır.

Patates: Karadeniz'in nemli ve serin iklimi patates yetiştiriciliği için uygun bir ortam sağlar.

Meyveler:

Elma: Özellikle Ordu, Giresun ve Trabzon gibi illerde elma yetiştiriciliği önemlidir.

Üzüm: Özellikle Rize'nin yöresel üzüm çeşitleriyle tanınır.

İncir: Rize ve Artvin gibi illerde incir yetiştirilir.

Kiraz: Trabzon'un Akçaabat ilçesi, ünlü Akçaabat kirazının yetiştirdiği bir bölgedir.

MARMARA BÖLGESİ'NDE TARIM

Marmara Bölgesi'nin düz yapısı, ekili dikili alanların yaygınlığı ve endüstriyel faaliyetlerin yoğunluğu dikkat çekiyor. Yükseltelerin az olması ve farklı iklimlerin geçiş alanında bulunmasından dolayı Marmara Bölgesi'nde tarımsal ürün çeşitliliği ve verim yüksek bulunuyor.

Bölgenin farklı kesimlerinde farklı iklimlere uygun birçok tarımsal ürünün yetiştirildiğini görebilirsiniz. İşte bereketli Marmara topraklarında tarımı yapılabilen ürünler:

Buğday çoğunlukla Trakya'da yetiştiriliyor. Kurak iklim seven arpa, Trakya'nın iç kesimlerinde yetiştiriliyor.

Marmara Bölgesi tarım ürünleri arasında sayılan mısır, Güney Marmara'da yoğunlaşıyor. Öyle ki bu bölge Karadeniz Bölgesi ile beraber ülkemizdeki mısır yetiştiriciliği yüzdesinin %75'ine karşılık geliyor. Kocaeli, İstanbul, Çanakkale, Balıkesir, Tekirdağ ve Kırklareli illeri Türkiye'nin yulaf ihtiyacına yanıt veriyor.

Marmara'nın birçok ilinde patates yetiştiriciliği yapılabiliyor. Ancak özellikle Sakarya, patatesi ile tanınıyor.

Güney Marmara, soğan ve sarımsak üretiminde öncü oluyor.

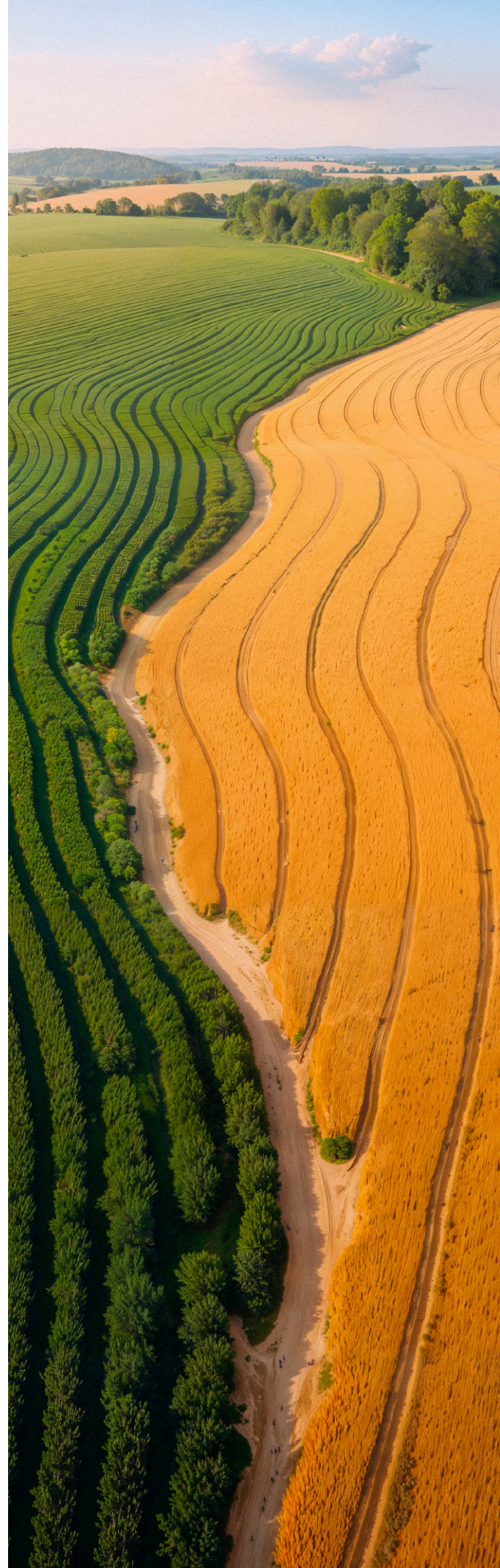
Ülkemizde domates yetiştiriciliğinin ilk yapıldığı yer alan Güney Marmara kısmında hala domates yetiştiriciliği sürüyor. Hatta Bursa, salçalık domates konusunda ülkemizin en önemli kaynaklarından biri olarak görülüyor. Karadeniz Bölgesi'nin tarım ürünleri arasında başı çeken fındık, Güney Marmara'da da varlık gösteriyor.

Ege Bölgesi'nin ardından, ülkemizde zeytin yetiştirilen en önemli ikinci bölge olan Marmara'nın özellikle Güney, Doğu ve Trakya kısımlarında zeytin yetiştiriciliği yapılıyor.

Ülkemizdeki turuncgil ağaçlarının %1.5'u Güney Marmara'da bulunuyor.

Türkiye'nin en kaliteli şeftalileri Bursa'da yetiştiriliyor. Güney Marmara'da armut yetiştiriciliği oldukça sık görülüyor.

Ülkemizde ayçiçek üretiminin %70'i Marmara Bölgesi'nde yapılıyor. Özellikle Trakya ayçiçek tarlaları ile kaplanıyor. Marmara Bölgesi'nde lojistik imkanların fazlalığı sayesinde hayvancılıkta da avantaj elde ediliyor. Büyükbaş ve küçükbaş hayvancılık faaliyetlerinin sürdürüldüğü coğrafyada, kültür olarak yetiştirme biçimleri varlık gösteriyor. Ahırcılığın yaygınlaştığı alanda, yer şekilleri ve hava şartları da ahır hayvancılığının gelişmesine uygun görülüyor.

Demre'nin Coğrafi İşareti Ürünleri Anaokulu'nda Sergilendi

15 Temmuz Milli Egemenlik Anaokulu Müdürü Zeliha Güneş Demir yapılan etkinliğin detaylarıyla ilgili açıklama yaptı.

15 Temmuz Milli Egemenlik Anaokulu olarak, Demre'nin coğrafi işaretli ürünlerine ve yerel üretim kültürüne dikkat çekmek amacıyla okulumuzda anlamlı bir program gerçekleştirdik.

Programımıza;

Demre Belediye Başkanımız Sayın Fahri Duran, Demre İlçe Millî Eğitim Müdürümüz Sayın Hüseyin Orhan Tekin, Şube Müdürlerimiz Hakan Babacan, Hızır Güneş, Necip Uçar, okul müdürlerimiz, değerli misafirlerimiz ve velilerimiz katılım sağladı.

Program kapsamında Okul Müdürümüz ve İlçe Millî Eğitim Müdürümüz yaptıkları konuşmalarda, Demre'nin coğrafi işaretli ürünlerinin korunmasının ve tanıtılmasının önemine dikkat çekti. Okul Müdürümüz özellikle bu ürünlerin, çocukların gelişiminde, yerel kültürü tanımlarında ve aidiyet duygusu kazanmalarında önemli bir yere sahip olduğunu vurguladı. İlçe Millî Eğitim Müdürümüz ise bu tür çalışmaların eğitimle desteklenmesinin, yerel değerlerin gelecek nesillere aktarılmasındaki rolüne değindi.

Etkinlikte 3 yaş ve 5 yaş grubu öğrencilerimiz, yerel üretime dikkat çekmek amacıyla hazırladıkları sunumları sergiledi. Yöresel türküler eşliğinde, Yörük kıyafetleriyle oynanan yöresel oyunlar izleyicilerden büyük beğeni topladı.

Program sonunda katılımcılara, Demre mutfağının geleneksel lezzetlerinden kölle, kabuklu yemeği, bakla yemeği, balık çorbası ve topak hamur çorbası ikram edildi.

Erken yaşta yerel değerleri tanıyan, kültürüne sahip çıkan bireyler yetiştirmeyi amaçlayan bu güzel günde bizlerle olan tüm paydaşlarımıza teşekkür ederiz.

Antalya Valiliği adına İl Müdürlüğümüzce yürütülen #CoğrafiİşaretSeferberliği kapsamında Demre Belediyesi, #Demre Kaymakamlığı ve İlçe Tarım Müdürlüğümüzce başvurusu yapılan özel yöresel ürünler için kapsamlı bir tanıtım etkinliği düzenlendi.

Coğrafi işaret süreci başlatılan bu değerler arasında Demre Bakla Tuzlaması, Demre Bakla Yemeği, Demre Balık Çorbası, Demre Kabuklu Yemeği, Demre Keçiboynuzu Pekmezi, Demre Kekik Çayı, Demre Salkım Domatesi, Demre Topak Hamur Çorbası, Demre Çıntar yemeği, Demre Dağ Çileği Demre Sivrisi gibi bölgenin gastronomik mirasını yansıtan ürünler yer aldı.

Etkinliğe, Valimiz Hulusi Şahin, Eşi Ebru Şahin Hanımefendi, İl Müdürümüz Fırat Erkal ile birlikte çok sayıda kurum temsilcisi ve protokol üyeleri katıldı. Demre'nin kültürel ve tarımsal zenginliklerinin tescil edilerek geleceğe taşınması adına önemli bir adım atıldı.

TADİLAT TAMİRAT ve TÜM İNŞAAT İŞLERİ

Alican KARAKUŞ
0 539 237 7 222

Hasibe Cansız: Anne ve babamın tedbir cümlesi "okumalısın kızım"

Üreticilikten Diş Hekimliği'ne uzanan manidar bir hayat hikayesini sizlerle paylaşmak üzere Hasibe Cansız'ı kliniğinde ziyaret ettik. Üreticilik yapan genç yaşlı herkesin kendinden bir şeyler bulabileceği hikayesini alınterine özel sizler için derledik.

Bir diş hekimiyim. Çiftçi bir ailenin kızıyım. Doğduğum andan, anlamı anladığım andan itibaren çevremde olanları analiz etmeye başladığımı, küçüklüğümünden itibaren ilgimin arttığı ilkökul çağымda anne ve babamın çalışma hayatını, emeklerini gördükçe, anne babamın tedbiriyle "okumalısın kızım" düşüncesi ilkökul yıllarında zihnime yerleşti. Ben okumalıydım çünkü çiftçilik her an kötü gidebilirdi. Bu yıl domates fiyatı ne olacak, borcumu ödeyebilecek miyim, masrafımı karşılayabilecek miyim, kışın bir afet başıma gelir mi, sebzemi don alır mı gibi yüzlerce soru.

Ailem alın terinin karşılığına hiçbir zaman net cevap bulamadı. O yüzden de ben okumalıydım. Diş hekimliği hikâyemde aslında 10 yaşında başladı. 10 yaşında Hüseyin Ardağı tedavisi (tel tedavisi) için Antalya merkeze gitmeye başladım. Her geliş gidişimde emek verilen bu mesleği sevdim. O günlerde artık hedefim belliydi. Sınavda gerekli puanı alarak Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine yerleştim.

İlk işim sera ve bahçeye gitmek olurdu. O topraklarda büyümüş olmanın verdiği ayrıcalıkla toprağa dokunmadan yaşayamazdım. Emek nedir küçük yaşlarda öğrendim. Şimdi de emeğime kendi topraklarımda devam ediyorum. Demre'ye, doğduğum topraklara kendi kliniğimi açtım. Kliniğimin kazancı artık bu toprakların alın teri. Umarım tüm çiftçiler emeğinin karşılığını bulur. Onlar kazanırsa ben de kazanırım.

"Seraya girdiğim zaman günaydın çocuklarım diyorum ve çalışmaya başlıyorum"

Ülke genelinde genç üreticilerin sayısı her geçen gün artarken, Demre'de de tarım sektörüyle tanışan çok sayıda genç kadın var. Bunlardan biri de İrem Avcı. Memur çocuğu olmanın yanında aynı zamanda da memur eşi İrem Avcı. Kendine farklı uğraşlar bulmak isterken eşinin mesleği olan tarım sektörüne adım atan genç anne, bu girişimiyle belki de geleceğin başarılı üreticilerinden biri olma ihtimalini de her geçen gün güçlendiriyor.

Gününün büyük bir bölümünü serada geçiren İrem Avcı bu günlerde eşi ve çocuğu ile birlikte üretim yapmanın zor ve keyifli yanlarıyla tanışıyor.

İrem Avcı: "Tarım sektörüne eşimin vesilesi ile adım attım. Eşimle birlikte çalışacağım için mutlu oldum ancak sektörün yabancı olduğum nereden başlayacağımı bilemedim. Eşim yaptığı çalışmaları titizlikle takip ettim. O nasıl çalışıyorsa aynı şekilde çalışmaya başladım.

Sabah sekiz 8:30 gibi gidiyoruz öğlen 11:12'ye doğru çıkıyoruz işte yemek yiyoruz kahvemizi içiyoruz sonra 2-3 gibi tekrardan giriyoruz ve akşam ezanı okunduğunda da seradan çıkıyoruz çünkü eşim gece de çalışıyor bu yüzden biz biraz erken bırakıyoruz.

Seraya dikim döneminde başladım. Dikimimizi yaptık, sonrasında kolaylıkla hareket edebilmemiz için sıra aralarındaki büyük taşları dırı (tırmık) ile topladık. Damlamaları tek tek ipe sıra sonlarındaki tellere bağladım. Sonra boyları uzamaya

başlayan fidanlar için ipler bağladık, boyları uzadıkça dolamaya başladık. Yeri geldi ot topladık. Alt yaprakları aldık sonrasında da biberlerimiz büyüdü kızardı ve toplamaya başladık.

Bu çalışmalar esnasında kendimi mutlu hissettim, deşarj oldum normalde yaptığım günlük rutinlerden uzaklaştım ve bana iyi gelen bir uğraş kazandım. Çiftçiliği sevdim. Bana iyi geldiğini düşünüyorum.

Zor durumlarda bitkiler hastalandığında ekstra bir yorgunluk oluyor yani onu hissediyorsun, panik oluyorsun verdiğim emekler boşa mı gidecek diye. Eve geldiğimde aklım serada kalıyor. Ürünlerimizin ne halde olduğunu düşünüyorum. Hemcinslerim evde sıkılıyorlarsa birazcık seraya gitsinler deşarj olup eve dönsünler.

Beynim yorgun olduğunda seraya odaklanarak dinlendiriyorum, orada farklı bir şeye odaklandığım için normalde takıldığım şeylere takılmıyorum. Bir de spor niyetine geçiyor hareket ediyorum sürekli çalışmanın sağlıklı olduğunu düşünüyorum.

Sebze yetiştirmek keyifli ama çok zor yanlarının da olduğunu öğrendim herhangi bir hastalıkta insanların neden bu kadar üzüldüğünü anladım.

İnsanlar emeğinin karşılığını almak istiyor. Fiyatların bir çıkıp bir inmesi insanları tedirgin ediyor ve güvenini sarsıyor sonuçta herkes

emek veriyor çoluk çocuk herkes serada emek veriyor haklı olarak da basit bir iş olmadığı için herkes emeğinin karşılığını almaya çalışıyor çünkü mesela seraya gitmek yerine gezmeye de gidebiliriz ailemizle ya da evde de oturabiliriz ama bu bizim geçim kaynağımız olduğu için de düzenli olarak seradayız ve saatlerce serada kalıyoruz yemeklerimizi geçiriyoruz diğer bütün zevklerimizden keyiflerimizden uzak kalıyoruz hal böyle olunca da insan ister istemez güzel bir kazanç hayal ediyor doğal afetlerin yaşandığı durumlarda tabii Allah'tan geldiği için bir şey diyemiyoruz ama fiyatlandırma konusunda hassasiyet gösterilmediğinde ister istemez moralimiz bozuluyor üreticiler olarak geleceğimiz, bazen önümüzü göremeyebiliyoruz yine de bir de üzerine bitkiler hastalandığında insanın morali bozuluyor yine de bence çiftçilik güzel bir uğraş toprakla hemhal olmak yeşilliklerin arasında vakit geçirmek biraz nemli bir ortam olsa da insana kendisini iyi hissettiriyor sonuçta bir amaç var bitki yetiştiriyoruz sıfırdan küçük bir fidanın gözümüzün önünde büyümesi ve ürün vermesini gözlemliyoruz ve bu ürünlerden de kazanç sağlıyoruz geleceğimizi inşa ediyoruz bitkilerin hepsi benim çocuklarım ürünlerin yani meyvelerin hepsi benim çocuklarım gibi çocuğum gibi çocuğuma nasıl özenle bakıyorsam ve sevgi gösteriyorsam onlara da özenle bakıyorum ve sevgi gösteriyorum onları toplarken çok mutlu oluyorum severek topluyorum severek ektiğim gibi severek de topluyorum herkese çiftçilik hayatında başarılar ve hayırlı kazançlar diliyorum."

“TARIM DEMEK, HAYAT DEMEK; TARIM DEMEK, İSTİKBAL DEMEK..”

İsmim Mehmet Akbaş. Emniyet mensubu olarak 29 yıl görev yaptıktan sonra yaş haddinden emekli oldum. Memleketim Kayseri Tomarza. Benim babamın tarlası çoktu. Kendisi yaşlıydı, evin büyük erkek çocuğu da bendim. Babam yaşlı olduğu için pek iş yapamazdı. Bütün işleri ben yapardım. İlkokul ve ortaokulu ben köyümde okudum.

Lise öğrencisiyken çok çalıştım tarlada. Okul kapanınca köye gelirdim. Çünkü işimiz çoktu. Yonca biçiyorduk, yonca tarlamız vardı. Tarlaların sınırındaki otları biçer, bir yere yığardım, orada kururdu patoza verirdik. Hayvanlara kers deriz yeşil ot mahiyetinde onları yedirirdik. O iş biterdi hemen arkasından mercimek gelirdi. Mercimek yolardık. Mercimeğin hemen arkasından ekin gelirdi. Sabahın erken saatinde kalkardım. Gençliğimde hiç uyku uyuyamadım. Erkenden kalkarım tarlaya giderdim. Araç da yoktu yürüyerek giderdim. Bazı yerler iki, bazıları üç, hatta 5 km olan yerler vardı oralara mecburen yürüyerek giderdik. Ekin biçmeye başladık. Yanımda giderken suyum, azığımı götürürdüm. Çantamda örs çekicimi de götürürdüm. Örs çekici ekin biçerken tırpan körlendiğinde bileylemek için kullanırdım. Örs çekici ile çekiçleme yapardım. Her tarlamızda mutlaka armut ya da alıç ağacı olurdu. Onların gölgesine oturur karnımı doyurur, suyum içerek dinlenirdim. Sonra tekrar başlardım. Havalar iyice ısınana kadar çalışılamayacak vaziyete gelene kadar ekin biçerdim. Sonra eve gelirdim. O yorgunlukla ve yine yürüyerek. İkinci vakti tekrar çıkar yürüyerek tekrar giderdim akşama kadar tekrar ekin biçerdim. Bazen günler belki bir ay sürerdi yani. Bir tarlayı bitirir öbür tarlaya geçerdim. Ekin biçme işlemi bittikten sonra biçtiğimiz sapları traktörle ya da kamyonla harman yerine getirirdik. Patoza biz savurmalı derdik. Üflerdi yukardan. Buğdayı da yan tarafından gelirdi. Kara patoz vardı eskiden sonra savurmalı çıktı çok rahat ettik. Sonra samanı samanlığımıza götürürdük buğdayımızı evimize koyardık. Hayvanları beslemek için kışın saman gerekiyor. Samanları samanlığa basardık, sonra bir bakardım tekrar okul zamanı Eylül gelmiş. Hayatım hep böyle tarlada geçti.

Emekli olduktan sonra bahçemde ağaçlarımla ilgilendim ilaçladım gübreledim şimdi meyvesini alıyoruz emekliliğin tadını çıkarıyoruz. Bahçeme çıktığımda huzur buluyorum. Elimde çayım bahçeme iniyorum hanımla beraber yürüyüşlere çıkıyoruz. Atatürk parkının oralara çıkıyoruz buraların havası güzel. Demre’de yaşamaya devam ediyoruz.

"DURUMLAR KÖTÜ; DÜZELMESİNİ UMUYORUZ"

Üretici Mustafa İpli ile mantar tutkusunu ve Demre'de üretimde geline son durumu konuştuk. Mustafa İpli mantar toplamada ve kapa üretmede oldukça iddialı.

"Kasaba, Dirgenler, Uğrar, Karadağ, Yozgat ve Köyre tarafında kapa üretiyoruz. Haziran ve Temmuz dikimi yapıyoruz. Bizim bölgede kapa oluyor. Allaha çok şükür güzel geçti bu sene. Fiyatlar iyiydi, 50 tl'den aşağı düşmedi. Bazen 60tl de oldu.

Demre merkezde durum çok kötü. Bu iş biraz zor gider bu yıl. Bu yıl halden anlayan başkan da dahil kimse düzeltemez bu durumu. Halleri komple gezdim alıcı yok. Tüccar satamayınca mal alamıyor. Piyasa kurulamayınca da kimse kazanamıyor. Halcilerin durumu da zor. Karşı taraf çekmiyor. Onlar da fiyat yüksek olunca kazanabiliyorlar. Biz ne kadar kazanırsak onlar da o kadar kazanıyor. Şu an herkes sıkıntılı. Halcilere kabahat bulmıyorum. Allah herkese yardım etsin. Herkesin ailesi var. Her bölgenin ünlü bölgesi var. Mesela Demre'de biber çeşitlerinde Beymelek ünlü. Domates konusunda da merkezde domates daha verimli oluyor. Belki yılbaşında gelecek hal sistemi iyi gelecek. Bilemiyoruz büyüklerin düşündüğü yasayla daha güzel olabilir. Yılbaşına düzelir inşallah.

Üretim devam ederken yağmur mevsimi gelince oluşan boşlukta da mantar toplamaya başladık. Mantara her sene gideriz, buluruz, toplarız, getiririz. Eşle dostla yeriz. Pek satmayı düşünmem. O Çıntarın güzelliğini, o dağda bulmanın rezilliği bir yana o kadar lezzetli ki ben Çıntarı Ramazan ayı gibi on bir ayın sultanı olarak görüyorum. Benim için çok değerli. Benim için satmak önemli değil. Ocağımızı yakıp eşimle dostumuzla Yemek hoşumuza gidiyor. Mantarı topladığımızda yıkamadan temizleyip tek tek ayırıp dikkatli bir şekilde kovaya doldurup getiriyoruz. Mısır ununa batırarak tavaya zeytinyağı koyup kızartıyoruz. Peçeteyle temizlemek yeterli. Lezzeti kaçmasın diye yıkamadan pişiriyoruz. Hatta dışını da soymuyoruz. Parçalama şeklinde de yapıyoruz. Küçük parçaları ayrı pişiriyoruz. Bu bölgenin en kıymetli mantarı Çıntardır. Rengi kırmızı olacak. Kırmızı olmayanlar zehirlidir, buna da çok dikkat etmek lazım. Mantar kıpkırmızı olacak. Kendim de pişiriyorum, eşim de pişiriyor. Üzerine kaşar rendeleterek fırına verdiğinizde de çok lezzetli oluyor tavsiye ederim.

Her yemek mideye biraz da olsa dokunur ama Çıntar dokunmaz. Protein deposudur. Çok faydalı ve lezzetli olduğu için ailece tüketmeyi çok seviyoruz. Çıntarın lezzetini herkesin denemesini tavsiye ediyorum.

DEMRE TARIMI: ÖNCÜ GEÇMİŞİ, BUGÜNÜN SORUNLARI VE GELECEĞE DAİR ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

Anahtar Parti Antalya Tarım Politikaları Başkanlığı adına görüşüne başvurduğumuz Demre İlçe Başkanı Ömer Deniz Erduran, parti programları çerçevesinde Demre tarımı ile ilgili detayları dergimizle paylaştı.

Antalya'nın batısında yer alan Demre ilçesi, yalnızca tarihi ve kültürel mirasıyla değil, tarımsal üretimde üstlendiği öncü rol ile de ülkemiz açısından stratejik bir konumdadır.

Antik Likya'nın önemli merkezlerinden Myra üzerine kurulan Demre, Cumhuriyet döneminden itibaren tarımı temel geçim kaynağı olarak benimsemiş; uygun iklim koşulları ve verimli toprakları sayesinde kısa sürede Antalya'nın önemli üretim merkezlerinden biri hâline gelmiştir. Demre'yi Türkiye tarımı açısından özel kılan en önemli unsur, örtü altı sera tarımının ilçede çok erken dönemde, 1960'lı yılların sonu ve 1970'li yılların başında başlamış olmasıdır. Bu dönem, modern seracılığın ülkemizde yeni yeni tanınmaya başladığı yıllardır. Demreli üreticilerin gösterdiği cesaret ve vizyon sayesinde sera tarımı yalnızca ilçede değil, Kumluca ve Finike başta olmak üzere tüm Batı Antalya havzasında yayılmıştır.

Bugün Türkiye'de sera sebzeciliğinin ulaştığı seviyede Demre'nin tarihsel katkısı büyüktür. Turfanda üretimle iç piyasaya ve ihracata yönelik ürün arzı, ilçenin ekonomik yapısını dönüştürmüş; tarıma dayalı istihdamı güçlendirmiştir.

Demre halkı, gelirinin çok büyük bir kısmını tarımdan sağlamaktadır. Tarımda ağırlıklı ürün, turfanda sebze ve narenciyedir. Demre Kaymaklığının açıkladığı verilere

göre yaklaşık 15.582 dekar kapalı sera alanı mevcuttur. Üretilen sebzeler iç ve dış piyasalarda satılmaktadır. Demre İlçesinin özellikle yurt içinde turfanda sebze konusunda sahip olduğu pazar büyüktür. Demre'de 3789 adet toplam çiftçi, 1640 adet ise Ziraat Odası ve İlçe Tarım ve Orman Müdürlüğüne kayıtlı çiftçi bulunmaktadır.

Demre tarımı yüksek üretim kapasitesine rağmen ciddi yapısal sorunlarla karşı karşıyadır. Bunların başında;

* Pazar ve fiyat belirsizliği

Sera çiftçimizin sebze üretimindeki en büyük sorunu; alın terinin karşılığını alıp alamayacağını önceden bilememesidir. Fiyatların sezondan sezona, hatta aynı sezon içinde istikrarsız şekilde değişmesi; üretim planlamasını imkânsız hale getirmekte, çiftçimizi belirsizliğe ve güvencesizliğe mahkûm etmektedir.

* Gübre, ilaç, enerji, sera kurulum ve tarımsal girdilerin maliyetlerindeki artış,

* Yeraltı su seviyesinin düşmesi ve tuzluluk artışı gelmektedir.

Özellikle pazar ve fiyat belirsizliği, üreticinin en kırılgan olduğu noktadır. Çiftçi ne üreteceğini bilmekte ancak ürününü hangi fiyattan satacağını öngörememektedir. Hal sistemi, aracı yapısı ve ihracat dalgalanmaları nedeniyle fiyatlar kısa sürede düşebilmekte, üreticinin emeği karşılığını bulamamaktadır. Bu durum, borçlanmayı artırmakta ve tarımdan kopuşu hızlandırmaktadır.

Anahtar Parti olarak tarımı yalnızca ekonomik bir faaliyet değil, gıda güvenliği ve milli bağımsızlık meselesi olarak ele alıyoruz. Üreticinin korunmadığı bir tarım düzeninin

sürdürülebilir olmayacağı açıktır.

Demre ve Batı Antalya özelinde önerdiğimiz temel yaklaşım şunları içermektedir:

* Bölgesel planlı üretim modellerinin hayata geçirilmesi,

* Demre'de sadece taze üretimle değil, katma değerli ürünlerle de gelir

çeşitliliğini artırmayı hedefliyoruz. İlçemizde kurulacak salça fabrikası ve domates kurutma tesisi sayesinde hem

üretici ürününü daha yüksek fiyattan değerlendirebilecek hem de pazar dalgalanmalarına karşı daha güçlü bir

konuma gelecektir.

* Sözleşmeli tarım ve alım garantisi mekanizmalarıyla pazar belirsizliğinin azaltılması,

* Su yönetimi ve yağmur suyu hasadı gibi projelerle üretimin güvence altına alınması,

* Kooperatifçilik ve üretici birliklerinin güçlendirilerek çiftçinin pazarda söz sahibi olması,

* Modern sera teknolojileri ve enerji destekleriyle girdi maliyetlerinin düşürülmesi. Sonuç olarak Demre, geçmişte seracılıkta öncü olmuş, bugün de Türkiye tarımının geleceğine yön verebilecek bir potansiyele sahiptir. Bu potansiyelin korunması ve geliştirilmesi; üreticiyi merkeze alan, planlı ve sürdürülebilir tarım politikalarıyla mümkündür. Çünkü üretim yapan halkımızın sorunlarını biliyoruz sizlerden birisiyiz. Bu yüzden siyaset için tarım yapmıyoruz tarımın geleceği için hak ettiği değeri kazanması için seracılığı ve üretimi evlatlarımızı kazançlı bir şekilde miras bırakabilmek için tarım yapıyoruz.

Ramazan Erdil: "Tarlada Zarar, Markette Ateş: Antalya Tarımı Nereye Gidiyor?"

Anahtar Parti Kaş İlçe Başkanı Ramazan Erdil parti politikaları ekseninde bölge tarımını yorumladı.

Başkan Erdil: "Antalya, Türkiye'nin tarım başkentlerinden biridir. Serasıyla, narenciyesiyle, örtü altı üretimiyle yalnızca bu ülkeyi değil, dünyayı besleyen bir potansiyele sahiptir. Ancak bugün gelinen noktada Antalya'nın bereketli topraklarında üreten çiftçi kazanamıyor, tüketici ise pazarda, markette nefes alamıyor. Bu çelişkinin adı açıktır: Yanlış tarım politikaları ve çöken ekonomi. Ekonomi Daralıyor, Alım Gücü Eriyor

Ülkede genel ekonomik tablo ortadadır. Enflasyon, gelir artışının çok üzerinde seyrediyor. Vatandaşın alım gücü her geçen gün biraz daha düşerken, gıda artık temel bir ihtiyaç olmaktan çıkıp lüks haline geliyor. Bu durum sadece tüketiciyi değil, üreticiyi de doğrudan vuruyor. Çünkü daralan ekonomi, üretimin sürdürülebilirliğini de yok ediyor. Üretici Neden Para Kazanamıyor? Bugün Antalya'da bir çiftçiye sorun:

"Üretiyor musun?" Evet.

"Çok mu çalışıyorsun?" Hem de nasıl.

"Peki kazanıyor musun?"

Cevap net: Hayır.

Sebebi açık: Gübre, mazot, ilaç, fide, elektrik, su... Hepsi dövize ve enflasyona bağlı. Maliyetler katlanarak artıyor. Ama ürünün çıkış fiyatı yerinde sayıyor.

Çiftçi tarlada 5 liraya sattığı ürünü, birkaç araçtan sonra tüketiciye 25-30 liraya ulaştığını görüyor. Bu adaletsiz zincirde kazanan çiftçi değil, aracı düzeni oluyor.

Raf Fiyatları Neden Bu Kadar Yüksek? Sıkça sorulan bir soru var: "Çiftçi bu kadar ucuza satıyorsa, markette neden pahalı?" Cevap

yine sistemde gizli:

Plansız üretim Denetimsiz araçlar Hal sistemi ve lojistikteki çarpıklık Soğuk zincir, depolama ve kooperatif eksikliği

Devlet üreticiyi de tüketiciyi de koruyacak güçlü bir düzen kuramadığı için, fatura halka kesiliyor.

Anahtar Parti Ne Söylüyor, Ne Öneriyor?

Anahtar Parti Genel Başkanı Yavuz Ağırlioğlu, tarımı yalnızca "destek kalemi" olarak değil, milli güvenlik meselesi olarak ele alıyor.

"Üreten kazanmazsa, bu ülke ayakta kalamaz" diyen bir siyasi anlayıştan söz ediyoruz.

Anahtar Parti'nin yaklaşımını net: Girdi maliyetlerinin düşürülmesi

(mazot, gübre, enerji desteği) Üretim planlaması: Ne ekileceği çiftçinin kaderine değil, ülkenin ihtiyacına göre belirlenecek Aracı

zincirinin kısaltılması, üreticiyle tüketici arasına adalet getirilmesi Kooperatiflerin güçlendirilmesi ve doğrudan satış modelleri

Çiftçinin alın terini koruyan taban fiyat garantisi Antalya gibi tarım merkezlerinde bölgesel tarım politikaları Yavuz Başkan'ın sıkça vurguladığı gibi:

"Çiftçiye sadakaya mahkûm eden değil, kazandıran bir devlet aklına ihtiyaç var."

Sonuç: Anahtar Tarlada, Sofrada. Antalya tarımı alarm veriyor. Üretici borçlu, tüketici yorgun. Bu düzen böyle gitmez. Anahtar Parti, tarımı sadece seçim vaadi olarak değil, ülkenin geleceği olarak gören bir irade ortaya koyuyor. Çünkü biliyoruz ki; Toprak susarsa, şehir aç kalır. Çiftçi kaybederse, millet kaybeder. Anahtar, bu kilidi açmak için vardır.

Sağlıklı Beslenmenin Püf Noktaları

Gıda Mühendisi Tuba Erdin'e sağlıklı beslenme ile ilgili tavsiyelerini sorduk. Erdin, konuyla ilgili Alnteri dergimize özel açıklamalarda bulundu.

Tuba Erdin: Günümüzde obezite (şişmanlık), çocukluk çağıının en sık görülen kronik hastalıklarından biri olarak kabul edilmektedir. Çocukluk çağıındaki şişmanlık, yetişkinlik çağıındaki şişmanlığa yol açmakta ve bu da maalesef diğer bazı kronik hastalıklara zemin hazırlamaktadır. Yani bizler bu beslenme işini çocukluk çağıında yoluna koymazsak, hayatımızın devamını da riske atmış oluyoruz.

Okul çağı çocukları yaş dönemi itibarıyla, yeni bilgiler öğrenmeye ve yeni alışkanlıklar kazanmaya çok yatkındırlar. O nedenle bu dönemi fırsat bilip 'sağlıklı beslenme'yi çocuklarımız için bir 'yaşam biçimi' haline getirmeliyiz. Bunun için de öncelikle güzel örnek olmalıyız. Çocuğumuz bizim hayatımızda doğru beslenme pratiğini mutlaka görmelidir.

Beslenme; büyüme ve gelişmenin devam etmesi için, yaşamın sürdürülmesi ve sağlığın korunması için, aynı zamanda da üretkenliğin sağlanması için besinlerin vücuda alınıp kullanılmasıdır. Besin gruplarımız şunlardır:

- karbonhidratlar: tam buğday ekmeği, bulgur, yulaf
- proteinler: mercimek, nohut, kuru fasulye, bezelye
- yağlar: zeytinyağı, avokado, ceviz, balık yağı, tahin
- vitaminler: a vitamini, b grubu vitaminler, c vitamini
- mineraller: kalsiyum, demir, çinko, magnezyum, iyot
- su: sindirim, taşıma, atma ve vücut ısısını koruma

Bu besin gruplarından alınmadığında, az ya da çok alındığında vücutta bazı problemler ortaya çıkıyor. Fakat bunlardan alınan miktar, herkesin özel durumuna bağlıdır. Yaş grubuna göre değişebilir, cinsiyete göre değişebilir, sağlık durumuna göre değişebilir, fiziksel aktiviteye göre değişebilir. Besinlerin uzun süre yetersiz alımı sonucu oluşan durum 'yetersiz beslenme'dir. Çocuklarda yetersiz beslenmenin en bariz göstergesi boy uzamasının yavaşlaması veya duraklamasıdır. Ayrıca çocuklarda vücut direnci azalır, hastalıklara yakalanma riski artar ve hastalıklar uzun sürüp ağır seyreder. Zekâ gelişimi olumsuz etkilenir. Yine hafıza ve öğrenme yeteneği de olumsuz etkilenir.

Okul başarısı tabaktan başlar ve aç çocuk öğrenemez. Kahvaltı yapan çocukların;
- okula daha istekli gittiği,

- okul başarısının daha yüksek olduğu,
 - sosyal davranışlarının daha düzgün olduğu,
 - dikkat ve konsantrasyon sürelerinin daha uzun olduğu
- Görölmüştür.

Kahvaltı yaptırılmaz derken, teşvik amacıyla çocuğa aşırı şekerli bir kahvaltı yaptırmayalım. Bu da çocuğu; huzursuz, sinirli ve sabırsız yapar. Hatta daha küçük çocuklarda ağlama nöbetleri bile olabilir.

Yeri gelmişken gıdaların ruh halimize olan etkisine bakalım:

- yumurta, balık: beyin ve duygu kontrolü, motivasyon
- sebze, meyve: ruh hali dengesi
- kuruyemişler: stres yönetimi, sakinlik
- süt ürünleri: sakinlik, uyku düzeni

- aşırı şekerli besinler: ani mutluluk, sonrasında halsizlik ve sinirlilik
 - beyaz unlu ve işlenmiş gıdalar: kan şekeri dalgalanması
 - fast food ve trans yağlar: uzun vadede depresif hisler
 - aşırı kafein ve enerji içecekleri: kaygı, çarpıntı
- Bu bilgiler ışığında beslenme çantamız nasıl olmalı:

- beslenme çantası planlı olmalıdır.
- simit, poğaç her gün olmamalıdır.
- yumurta, peynir, yoğurt dönüşümlü olmalıdır.
- paketli gıdalar sınırlandırılmalıdır.
- su içme alışkanlığı mutlaka kazandırılmalıdır.
- yiyebileceği miktarda besin konulmalıdır.
- çantaya konulan gıda, çocuğun yiyeceği saate kadar güvende kalmalıdır.
- artan gıda tekrar konulmamalıdır.
- çanta her gün temizlenmelidir.

Gıda zehirlenmesi

Ani başlayan mide-bağırsak rahatsızlığıdır. Nedenleri;

- uygun olmayan saklama koşulları
 - iyi pişmemiş et, tavuk, balık, yumurta
 - çiğ süt ve süt ürünleri
 - yıkanmamış sebze-meyve
 - son kullanma tarihi geçmiş gıdalar
 - hijyen kurallarına uyulmadan hazırlanan yiyecekler
- Şunları lütfen yapmayalım:

- ishal ve bulantı kesici ilaç vermeyelim.
 - kendi kendimize antibiyotik başlamayalım.
 - zorla bir şeyler yedirip içirmeye çalışmayalım.
- Belirtiler şiddetleniyorsa bir sağlık kuruluşuna mutlaka başvuralım.

Türkiye, 22 Ürünle İlk Üçte Yer Alıyor!

Bereketli topraklarıyla öncülükler arasında yer alan Türkiye, 22 ürünle ilk üçte yer alırken, fındık, incir, kayısı, haşhaş, kiraz, ayva ve keçiboynuzu üretimindeyse dünyada söz sahibi ülke konumunda bulunuyor. 650 bin ton fındık üretimiyle İtalya'yı, 192 bin 237 ton ayva üretimiyle Çin'i geride bırakan Türkiye, dünya haşhaş üretiminin yüzde 75'ini gerçekleştiriyor.

Tarım ve Orman Bakanlığından edinilen bilgiye göre, Türkiye dünyada birçok ürün grubunun üretiminde ilk sıralarda yer alarak, küresel pazarlarda etkin rol üstleniyor.

Türkiye, 38 milyon 588 bin hektarlık tarım alanıyla sebzeden meyveye, hububattan stratejik ürünlere kadar çeşitli ürün gruplarında üretim gerçekleştiriyor.

Tarım üretiminde dünyadaki konumuyla öne çıkan Türkiye'nin, ilk üçte 22 ürünü yer alıyor. Türkiye, fındık, incir, kayısı, haşhaş, kiraz, ayva ve keçiboynuzu yıllık üretiminde ise dünyada zirvede yer alıyor.

Dünya kiraz üretiminin dörtte biri Türkiye'den

Son verilere göre, Türkiye kayısıda 750 bin ton üretimle zirvede bulunurken, ikinci sırada 500 bin 545 tonla Özbekistan'ın olduğu görülüyor. Özbekistan'ı 318 bin 475 tonla İran, 207 bin 190 tonla

İtalya ve 200 bin 566 tonla Cezayir takip ediyor. En çok kayısı üretimi yapan diğer ülkeler ise Afganistan, Pakistan, Fransa, Ermenistan ve İspanya olarak kayıtlara geçiyor.

Türkiye kirazda da 736 bin 791 tonla en çok üretim yapan ülke konumu ile dikkati çekiyor. Dünyada 2 milyon 972 bin 382 ton kiraz üretimi yapıldığı göz önüne alındığında Türkiye'nin dünya üretiminin yaklaşık yüzde 25'ini karşıladığı görülüyor.

Şili 465 bin 348 tonla ikinci sırada yer bulurken, bu ülkeyi 321 bin 420 tonla ABD, 218 bin 867 tonla Özbekistan, 144 bin 877 tonla İran izliyor.

Üretimde birinci geline bir diğer ürünse incir olarak öne çıkıyor. Türkiye'de yıllık 356 bin ton incir üretimi yapılırken, Mısır'da 193 bin 58 ton, Fas'ta 119 bin 167 ton, Cezayir'de 116 bin 183 ton ve İran'da 73 bin 483 ton incir üretimi gerçekleştiriliyor.

Türkiye 650 bin tonluk fındık üretimiyle İtalya'nın önünde yer aldı. Fındıkta ise dünyadaki üretimin yarısından fazlası, Türkiye'de üretiliyor. Bu çerçevede, dünyada toplam 1 milyon 125 bin 221 ton kabuklu fındık üretimi gerçekleştirilirken, Türkiye'de 650 bin ton üretim yapılıyor.

Türkiye'nin ardından, fındık üretiminde İtalya 102 bin 740 tonla ikinci sırada yer alırken, bu ülkeyi 85 bin 460 tonla ABD, 75 bin 409 tonla Azerbaycan ve 65 bin 647 tonla Şili

takip ediyor.

Ayva üretiminde de Türkiye dikkati çekiyor. Dünyada 687 bin 36 ton ayva üretilirken, Türkiye 192 bin 237 tonla birinci, Çin 111 bin 576 tonla ikinci, Özbekistan 95 bin 654 tonla üçüncü, İran 90 bin 477 tonla dördüncü ve Fas 43 bin 523 tonla beşinci üretici konumunda bulunuyor.

Haşhaş üretiminde de Türkiye söz sahibi

Keçiboynuzu üretiminde de ilk sırada yer alan Türkiye, bu üründe 24 bin 561 ton üretim yapıyor. Aynı dönemde dünyada 55 bin 929 ton üretim gerçekleştirilirken, Türkiye'nin ardından 22 bin 96 tonla Fas, 4 bin 188 tonla Lübnan, 3 bin 424 tonla Cezayir ve 813 tonla Tunus geliyor.

Üretimde lider olunan başka bir ürün ise haşhaş tohumu olarak öne çıkıyor. Dünyada 10 bin 578 ton üretim yapılırken, Türkiye'de 7 bin 922 ton haşhaş tohumu üretimi gerçekleştiriliyor. Haşhaş tohumu üretiminde Türkiye'yi 1539 tonla Filistin, 1079 tonla Sırbistan ve 38 tonla Kuzey Makedonya izliyor.

Türkiye, salatalık ve vişne üretiminde ikinci sırada, Antep fıstığı, mandalina, şeftali, ıspanak, nohut, elma, kıvılcık, karpuz, kavun, pırasa, biber, domates ve zeytin üretiminde ise üçüncü sırada bulunuyor.

GÜVENLİ ALIM-SATIMIN ADRESİ

EV-ARSA-BAĞ-BAHÇE
SATILIK VE KİRALIK KONUT, İŞYERİ

EGEM GAYRİMENKUL
DANIŞMANLIĞI

Tapucu Turan ☎ 0505 478 6542